

על הנפלאות ב'קנדי' וב'רשב"ם'

נפת הנינו את השתיקה של 'זב-חיים'... הרבנים פנחס ליפשיץ ונתן חפץ השבוע בלשכת-הגזית

"קנדי". היא, כמו שמתבקשים מוגבלים ונכים, המתנה במקומה עד שדיילת תודיע לה שהגיע כיסא גלגלים עבורה. דיילת הובילה אותה לעבר פקיד ההגירה כשהיא עוקפת את כל המדרגות ואת כל התורים. די מהר הגיעה לפקיד ההגירה, ראשונה מכל באי הטיסה הזו. היא אמנם לא יודעת אנגלית אבל מה כבר יכול לקרות. יש לה את כל המסמכים הרפואיים, כולל הזמנה מבית החולים. היא נפרדה מהדיילת ומהכיסא שכן באזור מסוע המזוודות היו אמורים לחכות אנשי 'ביקור חולים'.

מסתבר שיכול לקרות. הפקיד משך בכתפיו ופניו הביעו צער אמיתי: לא מלאת את הטופס החדש! הפקיד החומל אפשר ליהודי חרדי שעמד שם להתקרב אליהם בניגוד לכללים כדי שיתרגם לה את דבריו. מסתבר שבעידן טראמפ החדש והמאבק נגד מסתננים, כל הנכנס לאוויר אמריקה צריך להצהיר בנוסף לשני הטפסים שעד כה אזרחים זרים היו צריכים למלא, שהוא לא בא להזיק לאמריקה, ויש לו מטרה ברורה ומועילה, ובארצו שלו הוא הותר חיים מועילים. היא לא הייתה מודעת כלל לטופס הנוסף. עם כל החמלה, התנצל הפקיד, טופס זה טופס וסדר זה סדר. הוא ניחם אותה: תחזרי למטוס, תיקחי טופס ותמלאי. כשתחזרי תיגשי אלי בלי לחכות את כל התור. ולא, הוא אין לו טופס כזה. רק במטוס. מה, רבש"ע, עושים כעת? איך היא תחזור את כל הדרך הארוכה למטוס? אין לה טיפת כוח!

טום הספיקה לפרוץ בבכי היא רואה מולה את הילדה מהמטוס. זו רצה לכיוונה בקריאות שמחה משל היו אחים אובדים. ומעת אחריה נשרכים הוריה. איך הם הצליחו להגיע כל כך מהר? ומדוע הם בראש התור? היה נראה לה שהם זוכים ליחס V.I.P.

כן, אכן הוא זכה ליחס מיוחד. לשגרירים יש דלפק מיוחד ולשם שם פניו, עד שהבחין כמוזן בביתו שרצה לחברתה. הוא הבחין שהיא במצוקה וניגש אליה. הבחור החרדי שעוד היה בתור לדלפקים ניגש וסיפר לו על הטופס החסר. ככה? - הגיב השגריר. הוא ניגש לפקיד והציע שישתמך על עדותו: היא טיפלה, אמר לו. היא מגיעה לאמריקה לתקופה קצרה. הוא הגיש לו את הדרכון הדיפלומטי שלו. נראה שרווח לו לפקיד.

וולקאם טו אמריקה - אמר החיוך שלו היה סוג של התנצלות ובקשת סליחה.

...

על הניסים ועל הנפלאות - בזמן הזה - - -

הרבנית כהן, כך ראוי שתקרא האישה הצדקנית. השבוע הרצתה במסגרת ערב חיזוק לנשים ודלינו משם שני סיפורי 'השגחה'. על הניסים. בכלל, סיפור חייה בשנים האחרונות הוא ספר חיזוק. היא מתמודדת עם ניסיונות רפואיים ומגלה כוחות שהיו חבויים. יומן שכתבה יכול להיות - בוודאי אם יתורגם לספר - ספר מוסר וגם ספר חיזוק וגם ספר מופת וגם בית ספר. נסיעה אחת לאמריקה, שני סיפורים - - -

...

אחרי טיפול כושל בגרמניה טלפן אליהם הרב אלחנן זילבר מאמריקה: הוא הראה את כל החומר הרפואי לד"ר אלפרדו במרכז הרפואי במנהטן, זה משוכנע שהבעיה היא סתימה שלא טופלה. הוא יכול, כך דעתו, לפתור את המצוקה באמצעות צנתור ו'סטנט'. עליכם, אמר להיות ערוכים לטיסה. מבחינתם, עליהם לשאול שאלת-רב: שוב לגרמניה או לאמריקה? להיענות לעצת הפרופסור או לא?

בפתק לשר התורה הקוה"ט 'רַב־חיים' פירטו את המצב הרפואי הנדיר והסבוך ובסוף שאלו: 1. האם לעשות את הצנתור באמריקה? 2. מאחר ואין לנו אמצעים, האם לקחת אחריות ולנסוע למרות הנושא הכספי שלא מסודר? התשובה של רבי חיים לבעלה הייתה: "לעשות את הצנתור, שיהיה ברכה והצלחה, ותחזור לספר לי שזה הצליח". לשאלה השנייה לא התייחס. הבעל שב ושאל, ורַב־חיים שב ושתק.

שבוע לצנתור. כל הסיידורים מאחוריהם זולת הביטוח הרפואי. יומיים לפני הטיסה מטלפנת הגברת אדל זילבר: "אלישבע, הקב"ה אוהב אותך, לא תאמיני, 16 מיליון איש הגישו בקשות לביטוח ואת מהבודדים שקבלו תשובה חיובית. נס". מסתבר ש'בית יעקב' בליקווד שביקש ממנה להעביר סדרת הרצאות בעניין 'נשמת' ו'הודיה' פנה לביטוח וביקש שיבטח אותה כמו את כלל המורות. הבקשה אושרה. הגברת זילבר, בטלפון, הייתה נרגשת בעליל: "אני מחזיקה ביד את כרטיס הביטוח שלך. מחכים לך במחלקה. את אחת מכמה מיליונים שחיו לברטיס הזה..." שבי ובעלה הבינו כעת את השתיקה של רבי חיים קניבסקי שליט"א.

בגלל המצב, והעובדה ששייבה ארוכה מסוכנת לה, נסיעותיה לאמריקה כללו נחיתת ביניים באירופה. היא נחתה בקייב, שם המשיכה עם חברת תעופה אוקראינית. היא עלתה עם המטוס, עוקבת אחרי המושב והשוורה, ורווח לה: שני המקומות שלידה ריקים. מתנה משמיים. היא סקרה את האזור 'שלה' וגילתה שהנוסע הקרוב אליה הוא בעצם נוסעת. ילדה בת 9 או 10. לידה ישבו הוריה. היא שמחה על השקט והפרטיות שיהיו מנת חלקה עד 'קנדי'. אבל לילדה שלידה היו תכניות אחרות.

מסתבר ששעמום בצירוף נטיות היפר אקטיביות יכולות לגרום לילדה רוסיה להתחבר עם אישה יהודייה מגבעת-שאל. אחרי שבחנה את כל הכפתורים הנלווים למושב, והעלתה והורידה והעלתה והורידה את גב המושב, והדליקה וכיבתה את המנורה ממעל ואת המאוורר, ופירקה את החגורה ועלעלה בכל העלונים, היא התיישבה במושב שליד הרבנית כהן. במשך שלוש שעות הצליחו השתיים לתקשר בלי מילים. הילדה הזו התגלתה כגאון. את תרגילי החשבון פענחה בנקל; ב'איקס-עיגול' ניצחה כמעט תמיד. גאון, אבל לא נחה רגע.

לקראת הנחיתה בא האב להשיב את בתו למקומה והודה למי שהעסיקה אותה. אֵי אֵם טִיפֵּר - אמרה. כלומר, אני מורגלת בילדות, גם פעלתניות. הוא, בנימוס ג'נטלמני, התעניין מעט והיא החוותה על רגלה והציגה את ההזמנה מהמרכז הרפואי. הוא איחל ברוסית מה שאיחל, והיא נפרדה מהילדה בחיבוק ובתחושת חמיצות. מן הסתם לא ייפגשו עוד לעולם.